

Aktivity se psem

Agility
musí psa
bavit

Počátky jsou těžké,
ale nakonec to
zvládne každý

Výšku překážek je
nutno přizpůsobit
velikosti plemene

Agility

Neznámější a nejrozšířenější moderní kynologickou sportovní disciplínou je zřejmě agility. Ačkoliv dnes bychom mezi pejskaři asi stěží našli člověka, který by ji neznal, jedná se o disciplínu poměrně novou.

Poprve se nejspíš objevila na slavné Cruftově výstavě v Anglii v roce 1977 jako součást doprovodného programu této světoznámé výstavy. Pro pobavení návštěvníků kohosi napadlo postavit pro psy obdobu koňské parkúrové dráhy. Ohlas byl obrovský. Záhy začaly nejen v Anglii, ale po celé Evropě vznikat kluby agility, kde se scházeli nadšení zájemci. Z počáteční nezávazné zábavy se

vyvinulo regulérní sportovní odvětví, které prožívá boom a o němž se hovoří dokonce v souvislosti s olympiádou. Základní princip agility zůstal od počátku stejný. Pes úplně navolno, bez obojku a vodítka, za doprovodu a slovních a mimických pokynů svého pána absolvuje předepsanou závodní dráhu čili parkúr. Ten se závod od závodu mění, přesné rozestavení a pořadí překážek určuje

vždy rozhodčí až těsně před soutěží. Předem jsou stanoveny jen typy překážek. Zahrnují nejen skokové překážky, ale i kladinu, houpačku, tunely, slalomovou dráhu z tyček a další. Psi je musí zdolat co nejrychleji předepsaným způsobem. Dvojice člověk a pes, jež se při agility označují jako tým, nastupují na dráhu jedna za druhou. Vítězí ten, kdo dosáhne nejlepšího času a zároveň nejméně trestných bodů. Zní to jednoduše, ale od prvních krůčků na závodní dráze ke špičkovým výkonům, které diváky zvedají ze sedadel na soutěžích, je velký kus cesty.

Kategorie agility

PODLE VELIKOSTI:

SMALL – psi do 34,9 cm v kohoutku
MEDIUM – psi 35 – 42,99 cm v kohoutku
LARGE – psi od 43 cm v kohoutku

PODLE POKROČILOSTI:

A1 – začátečníci
A2 – středně pokročilí
A3 – velmi pokročilí, elitní třída

Typy překážek

- Překážky skokové (jednoduché, dvojité, trojité, zeď, viadukt, skok daleký, příkop, kavalety, kruh)
- Tunely
- Slalom
- Zónové překážky (kladina, houpačka, šikmá stěna, stůl)

Možný
návčik
slalomu

Za co je možno dostat trestné body? Nejen za to, když pes shodí překážku nebo vynechá tyčku při slalomu, jak by se dalo čekat. „Trestné“ je i to, když vynechá kontaktní zónu, seskočí-li z houpačky dřív, než se dotkne země, nebo opustí kličkovou zónu dříve než za 5 sekund. Chybu může udělat i psovod: tím, že se během závodu mimoděk dotkne svého psa nebo

Nejbližší závody

18. – 19. 3. Praděd Cup (Světlá Hora)
18. – 19. 3. České Budějovice
25. – 26. 3. Brno (Zetor)
26. 3. Hloubětínský drak
(Praha – Hloubětín)
1. – 2. 4. Třebíč

překážky, případně projde-li mezi tyčemi vymezujícími start nebo cíl.

Ze všeho nejdůležitější je dokonalá souhra mezi psovodem a jeho psem. Čtyřnohý závodník dopředu netuší, jakým způsobem bude dráha vedena, a musí tedy dokonale reagovat na každý pokyn svého člověka. Lehko se to řekne, hůře provede. Zpočátku bývá problém psa vůbec udržet na závodní dráze, přimět ho jakž takž překonat všechny překážky a při tom ho neotrávit. Agility by proto měli začít trénovat ti majitelé, kteří už se svým psem zvládli základní poslušnost, tedy chůzi u nohy, usednutí a uléhnutí na povel, odložení a hlavně přivolání.

Agility je založena na principu hry a přirozené radosti z pohybu, u člověka i na

jeho soutěživém duchu. Ze všeho nejdůležitější je však u ní vzájemná komunikace mezi psem a psovodem. A platit by to mělo pro tento sport všeobecně: ať už ho provozujete doma na dvorku, nebo v něm reprezentujete na mistrovství světa.

Právě nakažlivá radost a zaujetí, které často ze psích závodníků vyzářují, jsou jedním z hlavních důvodů divácké obliby agility. Psi se na dráze pohybují nejen rychle a šikovně, ale většina z nich i s nepochybnitelným nadšením. Zvláště se to týká plemen, která jako by byla pro agility přímo stvořena. Jsou to třeba border kolie, šeltie, knírači, belgičtí, němečtí i další ovčáci, ale také pudlové nebo stále oblíbenější Russell teriéři a samozřejmě nejrůznější voříšci. I když agility byla původně zamýšlena jako sport pro všechny, jako takovou ji lze chápat pouze na nejnižší, rekreační úrovni. Příliš vhodná není pro psy velké, těžké či nepohyblivé. Jistěže i takový anglický buldok nebo baset se naučí parkúr nějak zdolat, ale pravděpodobně jim to dlouhodobě nebude přinášet velkou radost a určitě nezískají vavříny na soutěžích.

Zaujala vás agility jako disciplína, kterou byste rádi sami vyzkoušeli? Nic vám nestojí v cestě. Začít lze kdykoliv a dnes už také téměř kdekoliv. Cvičiště vznikají jako houby po dešti, už dávno se nenacházejí jen v Praze nebo v Brně, ale na desítkách dalších míst po celé naší vlasti. A kdyby náhodou zrovna poblíž vašeho bydliště žádné nebylo? Ani v tom případě nemusíte zoufat. Každoročně se pro zájemce z celé republiky pořádají letní výcvikové kurzy a tábory agility určené pro úplné začátečníky i pokročilé závod-

Katalánský ovčák

Free style

V překladu volný styl je vlastně jen odnoží či spíše pokračováním agility. Pokusit se o něj mohou jen ty dvojice, které už dokonale ovládly techniku klasické agility. Pro diváky je tato disciplína velmi efektivní, protože pes při ní zdolává parkúrovou dráhu zcela samostatně a psovod ho usměřňuje pouze na dálku voláním či naznačováním směru rukou. Pokud se přesto příliš nerozšířila, je tomu tak zřejmě proto, že při ní odpadá jeden ze základních prvků moderních kynologických sportů - těsný kontakt psovoda a psa. Své uplatnění proto asi najde spíše jako ukázková disciplína na různých kynologických akcích než v běžném životě řadových kynologů.

níky. Kontakty na organizace, které se agility zabývají, stejně jako další informace naleznete mimo jiné i na níže uvedených webových stránkách.

Lea Smrčková

www.agility.cz, www.klubagility.cz
www.agility.startpage.cz

Když je vhodné
motivován, zvládne
kladinu i baset